

DIRECTOR:
Dr. ALEXANDRU RUSU

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA
BLAJ — JUD. TARNAVA MICĂ

INSERATE:
Un șir garmond: 6 Lei. La
publicări repetate după
:: :: învoială. :: ::

Unirea

REDACTOR RĂSPUNZĂTOR
Dr. AUGUSTIN POPA

ABONAMENTUL
Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 Lei
Numărul 4 Lei

Foaie bisericească-politică. — Apare în fiecare Sâmbătă.

Urne despuiate

Rezultate neoficiale ale alegerilor pentru Cameră

Când scriem aceste șire ne lipsesc încă rezultatele din 16 județe ale țării, iar din celelalte încă nu avem decât date neoficiale, pasibile deci de rectificări poate chiar însemnate.

Din ceace se cunoaște până acum, Ardealul n'a dat guvernului decât circa 35—40 la sută din voturi, dar și acestea și le-a scos — pe căi încă necunoscute — cu preferință din cele trei județe săcuiești, unde „bățul” liberal a pus în o superioritate absolut inexplicabilă „crucea culcată” a listei minoritare.

În nici un alt județ al Ardealului partidul liberal n'a obținut majoritate absolută și numai în câteva a putut ajunge — pe căile despre cari s'ar putea scrie „minunății” în multe volume — la majorități relative. În schimb, partidul național-țărănesc, cu toate că se poate spune cu absolută certitudine, că nu este județ în care să nu se fi „operat” — măcar în măsura „operației” dela Ocnele Mureșului, ori dela Tiurul județului nostru —, are majorități absolute la Alba, Făgăraș, Hunedoara, Caraș, Cluj, Someș, Sălaj, Sătmar și Năsăud, iar majorități relative în aproape toate celelalte județe cu populație românească majoritară. În fruntea tuturor stă județul Someș, unde față cu peste 24,000 voturi date „roatei”, liberalii n'au putut scoate decât 5622 voturi. Foarte bine și Clujul cu 24,053 voturi național-țărăniște față cu abia 8,570 voturi ale sfințitorilor de biserică dela Berind. Alba dlui Maniu are 20,913 voturi față cu abia 9122 liberale, dintre cari vre-o 5,000 au fost „măsluite” la Ocnele Mureșului și încă într'o secție. La Sălaj, unde tot d. Maniu a fost cap de listă, liberalii stau cu 10,584 voturi față de cele 27,885 ale „roatei”. Foarte bine este și Sătmarul cu ale sale 19,406 voturi față cu abia 9,633 ale liberalilor. În celelalte județe încă s'a lucrat cu rezultate foarte bune pentru obținerea celor circa 60 procente ale voturilor din Ardeal.

Bune rezultate a dat și lupta „roatei” din județul nostru al Târnavei mici, unde lista dlui I. Maniu a obținut majoritatea relativă de 12,371 voturi față de cele 7746 voturi minoritare, și abia 4650 ale liberalilor. Deosebit menționăm rezultatul secției Blaj, unde față de 1086 voturi ale „roatei”, liberalii — cu toate „achizițiile” mai recente, în persoana alor 2 „profesori” — abia s'au ales cu 189 voturi.

În restul țării alegerile au fost neînchipuit de „strașnice”, și așa s'a făcut, că în vechiul regat liberalii au ajuns la circa 70—80 la sută a voturilor, în Basarabia au luat circa 60—70 la sută, iar în Bucovina circa 50—55 la sută.

Rezultatul total pe țară este deci cel întrezărit de toată lumea, din momentul când d. I. I. Brătianu a înțeles că trebuie să trimită la plimbare pe d. Știrbey.

Interesele bisericii

— Câteva constatări pentru ziarele „Națiunea” și „Viitorul” —

de Dr. ALEXANDRU RUSU

„Față de asemenea manifestațiuni inadmisibile, credem că Mitropolia Blajului are datoria să ia o atitudine hotărâtă și corespunzătoare intereselor superioare ale bisericii”. (Viitorul dela 7 Iulie c.)

Șirele acestea ale principalului organ de publicitate al guvernului liberal — care, neacordându-ne „schimbul” obișnuit, nici nu știe ce-am scris în numărul trecut referitor la alegeri —, razimă pe următoarea notiță publicată în numărul dela 5 Iulie al ziarului liberal „Națiunea” din Cluj:

Propaganda electorală a „Unirii” dela Blaj. Ultimul număr al oficiosului mitropolitan dela Blaj publică un articol de fond care face încăodată — parcă mai era necesar! — dovada că acei cari glăsuiesc prin „Unirea” în numele preoțimii unite, nu înțeleg nici interesele bisericii pe care o servesc și nici echitatea la care ar trebui să-i oblige haina preoțească.

„Unirea” face pe față propagandă național-țărănistă, acuzând guvernul de teroare electorală și uitând în schimb să înfiereze, măcar de formă, agitația criminală ce-o fac în vederea unui război civil electorii partidului național, răspânditori de incendiarie manifeste, cari ar trebui să facă necesară o și mai represivă supraveghiere decât aceea ce-o impută dlui ministru de interne „Unirea”.

Autodemascarea la care se dedă oficiosul mitropolitan dela Blaj a făcut o proastă impresie întâi în rândurile preoțimii unite, care nu înțelege să fie făcută complice al faptelor electorilor dlui Iuliu Maniu.

În fața acestor afirmații, reproduse aproape în întregime și din partea ziarului „Viitorul”, ne simțim îndemnați să facem următoarele constatări, cărora am socotit că e bine să le dăm onoarea acestor prime coloane ale gazetei:

1. Suntem foarte curioși să știm de unde cunoaște „Națiunea” „impresia”, pe care au făcut-o șirele politice din ultimul număr al „Unirii” în rândurile preoțimii unite, asupra căreia scrisul acestei gazete nu prea are darul să facă — cel puțin în alte chestiuni — o atât de „proastă” impresie. Noi știm mai curând, că preoțimea ne ascultă, și că atitudinea politica consecventă a „Unirii” este foarte mult respectată chiar și din partea acelor preoți ai bisericii noastre, pe cari diverse interese personale, familiare, ori de alt ordin, i-au îndemnat să sprijinească, mai mult ori mai puțin statornic, alte partide, decât pe acela al dlui Iuliu Maniu.

Mai credem deci, că „impresia proastă” de care vorbește „Națiunea” s'a făcut nu atât „în rândurile preoțimii unite”, care — spre laudă ei fie zis — a sprijinit și de astădată, cu foarte neînsemnate excepții, partidul dlui Maniu, cât mai mult în rândurile politicianismului liberal, care ar fi așteptat și dela „Unirea” scârboasa atitudine echivocă a celor-

ce cearcă să îndrume opinia publică a Sibiului ortodox.

2. Nu suntem un organ al partidului național-țărănesc și astfel n'avem nici un motiv să ne improvizăm în apărătorii atitudinii, pe care „electorii” acestui partid vor fi avut-o în alegeri. Dacă se vor dovedi vinovați — cum afirmă „Națiunea” — „de o acțiune criminală pe care o fac în vederea unui război civil”, electorii partidului național vor fi aduși cu siguranță în fața parchetului, unde vor ști să se apere singuri, mult mai bine decum am putea-o face noi în aceste coloane. Dar nu o facem și pentru motivul, că ceace cunoaștem noi din campania electorală a acestui partid este atât de departe de „o agitație criminală... în vederea unui război civil”, încât mai curând poate fi numită: o acțiune de potolire a spiritelor agitate de pe urma măsurilor draconice, prin cari guvernul a cercat — și după cum vedem a reușit — să-și făurească cu puterea majorității trebuincioase.

În punctul acesta, protestul cunoscut al dlui I. Maniu către președintele Consiliului de miniștri, în care — spre uimirea țării întregi — s'au desvelit, în temeiul de acte și documente, samavolniciile fără păreche ale generalului Davidoglu și ale jandarmilor săi subalterni, este o dovadă hotărâtoare, că ceace a spus „Unirea” despre „terozarea electorală” a fost numai o simplă „floare la ureche”.

3. Fixate acestea, socotim a fi de prisos să mai pierdem un singur cuvânt pentru a răspunde la acuza, că n'am fi servit „echitatea”, la care ne-ar fi obligat „haina preoțească” pe care o avem.

Nu tot așa stă însă lucrul cu cealaltă acuză, că „ceice glăsuim prin „Unirea” în numele preoțimii unite” n'am înțeles „interesele bisericii”, pe care o servim și că „interesele superioare” ale acestei biserici ar obliga „Mitropolia Blajului” să ia, chipurile, o atitudine contra celorce glăsuim, prin „Unirea” într'un chip „necorespunzător” acestor interese.

Fie-ne deci permis, ca față cu această acuză, pe care nu acum o întâlnim întâi dată, să precizăm, cât se poate mai răspicat, ce credem noi că este a se înțelege sub cuvintele „interesele bisericii”, cari prea des, și din partea prea multora, au fost luate în deșert în timpul din urmă.

Ei bine, sub „interese”, și încă din cele mai superioare ale bisericii, sunt a se înțelege binele și progresul de pe toate terenele ale societății creștine întemeiate de Mântuitorul și tot ce poate duce, ca mijloc, la realizarea cât mai desăvârșită a acestora. Nu vom dicuta aici ce înțelegem sub binele și progresul bi-

sericii, fiindcă lucrul acesta ne-ar duce prea departe, dar și fiindcă chestiunea nu se învârtă proprie în jurul acestora, cât mai mult în jurul momentelor de ordin secundar, a mijloacelor, prin cari e vorba de-a ajunge la bine și progres și cari încă participă, în anumită măsură, de ceea ce se numește „interese ale bisericii“.

Mijloacele acestea sunt însă de multe feluri și uneori — când căile pe cari merg sunt diferite, ori chiar se încrucișează — ele nu pot fi puse toate, ori măcar un simultan, în serviciul aceluiaș scop. În cazul acesta este de datoria oricui să aleagă între diferitele mijloace pe acela, în care vede mai bine asigurată realizarea scopului urmărit. Că în aprecierile de această natură pot fi apoi păreri deosebite, e la mintea oricui, dar tot așa va trebuie să admită oricine, că sunt momente, privitor la cari mintea tuturor celorce văd limpede și cari sunt de bună credință trebuie să rostească acelaș verdict.

Un atare moment este, după părerea noastră, și chestia politice noastre bisericești, privitor la care noi nu vedem, deocamdată cel puțin, decât drumul unei adesiuni sincere, devotate și solidare la partidul național-țărănesc, al cărui program, țință și metod de acțiune sunt cele mai apropiate de vederile și intențiunile bisericii noastre. Nu vom înșira acum din nou lucruri cari s'au spus de repetite ori în aceste coloane și cari formează temeiul acestei convingeri, dar nu putem trece cu vederea împrejurarea, că — dupăcum au dovedit-o și alegerile din Joia trecută — fiind majoritatea absolut covârșitoare a credincioșilor noștri de partea acelui partid, dela care singur mai sperează o îndreptare a rețelilor cari ne mistuie, ar fi momentan și o adevărată nebulie, ca biserica noastră oficială să meargă împotriva acestui curent al masselor ei de credincioși. La așa ceva se poate preta doar o biserică, care înțelegând să se întoarcă totdeauna — chiar și pe vremea stăpânirii ungurești — mereu spre carul puterii, a sfârșit prin a trebui să dea acum în urma îndemnuri atât de contradictorii, încât a rămas de pomână.

Ținuta aceasta probabil nu ne va aduce momentane foloase materiale, și poate că unul

sau altul dintre zidirile „monumentale“ pe cari le avem în plan vor trebui amânate pentru zile mai bune, dar nu credem că se va găsi cineva care să poată spune, cu inima liniștită, că acestea ar fi punctul archimedic al intereselor noastre bisericești. În schimb, având în jurul nostru, ca un singur om, masele credincioșilor, e sigur că, chiar dacă acele zidiri, sau alte opere similare, ar fi să rămână pentru totdeauna neisprăvite, binele și progresul bisericii noastre nu se va resimți aproape de loc.

Așa vedem noi „interesele superioare“ al bisericii noastre și fiindcă ne place să credem că alții încă le văd cam la fel, avem convingerea că „Mitropolia Blajului“ nu va lua nici o atitudine contra acestor interese, dupăcum o dorește ziarul liberal „Viitorul“.

Totuși ținem să mai subliniem, de încheiere, încă odată, că „Unirea“ n'a fost nicicând și nu este nici azi un organ oficial, ori oficios, bisericii noastre. Și ne-am ruga foarte, mult ca ceice se mai ocupă de scrisul nostru să nu scape din vederea acest important amănunt.

Din mișcările religioase. Încă pe vremea stăpânirii trecute — care, orice s'ar spune, n'a fost chiar deloc mai mașteră față de gr. orientali decât față de legea noastră română unită —, 59 familii din Stârciu (jud. Sălaj) s'au dat de partea ortodoxiei. Defecționarea s'a făcut pentru mărunte certuri locale și Sanctitatea Sa Miron, actualul patriarh, care avea atunci rolul de misionar al Sibiului, își va mai aduce poate aminte de „argumentele“ cu ajutorul cărora a reușit să abată dela legea lor pe credincioșii noștri din Stârciu.

Cu multă bucurie aflăm acum, că toate aceste 59 familii s'au întors la legea lor cu adevărat „strămoșească“. Legal (din punctul de vedere al legilor civile) trecuseră atunci numai 3 familii, dintre cari 2 au revenit tot pe aceea cale încă în 1925, iar una anul acesta. „Restul de 56 familii — dupăcum scrie preotul lor I. Ghițiu — n'au fost trecute legal nicicând și dupăce s'au convins de amăgirile lor (ale ortodoxilor), s'au prezentat rând pe rând la mine în decurs de 2 ani și ceva, declarând că doresc să fie iar fii credincioși ai bisericii

gr. catolice și rugându-mă să le servesc toate cele de lipsă“... „În felul acesta, adauge păr. Ghițiu, numărul familiilor noastre a sporit cu 59 și sper că vor mai veni și altele“.

O sfântă mângâiere va trebui să umple la aflarea acestei știri pe toți fiii bisericii noastre, iar I. Preasfințitul Sibiului, care a binevoit să ne mai acorde 15 ani de viață, va găsi în ea un nou temei pentru a crede cu tărie în „infallibilitatea“ proiecției sale înaltpreasfințite.

Cu încetul se face iarăși lumină.

Fără titlu. În prețuia alegerilor parlamentare — cu satele „contaminate“ artificial pe o mare întindere, cu secțiunile de votare puse la distanțe de 20—40 klm. și cu multe alte „apucături“ electorale, cari s'au vădit, ori se vor mai vădi —, d. N. Iorga publică în „Neamul românesc“ următoarele șire, fără titlu, vrednice a fi reținute:

Comedia pe care de atâția ani, la capătul unui dureros război și al unei neașteptate și strălucite isbânzi, o joacă politicianii români, fără deosebire de partid, se îmbogățește cu un nou capitol.

Țara aparține candidaților oficiali, liberali sau cozi de topor ale liberalilor, cari, supt ochii diplomatic închiși ai ministrului de interne, dispun după interesele lor de întreaga forță publică, adausă la cetele bătăușilor.

Sunt sate unde nu se întră; sunt județe chiar — ca Teleormanul — în care, pentru reușita Polimerizilor partidului național-liberal nu e voie să se între. Dacă te încerci măcar la Băileștii Bechereștilor, risci să te primbli ca mine până la poliție cu sergentul de stradă pe capra trăsorii. Din gura jandarmilor doljeni am auzit și eu formula: „Nimeni n'are voie să vorbească decât oamenii guvernului“. Ce-am făcut, a fost pe furiș și pe apucatele.

Se schimbă ministerele; trec anii, dar toate se fac după sfânta datină.

Săracă țară!

Citiți și răspândiți „UNIREA“

☐ ☐ Foia „Unirii“ ☐ ☐

Câteva însemnări

Despre sfânta Unire în Ucraina și Rusia de P. Felix Wiercinski S. I.

Din Ucraina vin vești îmbucurătoare despre răspândirea sf. Uniri în Ucraina însăși și în Podolia vecină. Chiar o deputație întreagă de Ucraineni voia să se ducă la mitropolitul unit dela Lemberg, P. Andrei Szeptycki spre a declara solemn trecerea mai multor comune la Unire, dar autoritățile bolșevistice n'au învoit să treacă deputația graniță ucraino-polonă. Cu mult mai înainte s'a ținut la Cherson în anul 1920 un congres ucrainean, în care membri adunați au însărcinat pe episcopul Chersonului de rit răsăritean, să stăruiască din toate puterile pentru sf. Unire, să între spre acest scop în relații oficiale cu mitropolitul Szeptycki și să aducă în țară pe părinții Basiliani ucrainieni din Polonia. Autoritățile bolșevistice au nimicit toată acțiunea congresului, așa încât este de mirat, că poporul ucrainean totuși, cel puțin în mai multe comune, s'a declarat pentru sf. Unire.

Îndată după publicația ucazului dăspre libertatea conștiinței, la Paști 1905, vre-o jumătate de milion de creștini de rit răsăritean, siliți mai înainte, prin mijloacele teroristice ale poliției rusești, să se desfacă pe dinafară de

sf. Unire încheiată adinioară de strămoșii lor la Brest Litowsk 1596, au trecut iarăși pe față la religiunea catolică, primind totuși cea mai mare parte rital latin, de frică, ca nu cumva să se înoiască martiriul sângerios al părinților lor, dacă ar primi rital răsăritean. Speriat de această manifestație a unui popor, schingiuit pentru religia catolică mai mult de o sută de ani, guvernul rusesc știa să îngreuneze prin felurite formalități polițienești trecerea la catolicism, așa încât frumoasa mișcare se stavili învederat.

Cu toate acestea se forma la Petersburg o deosebită parohie catolică de rital răsăritean. Întâiul paroh al acestei comunități religioase a fost P. Alecei Ziencianinow. Fiind preot gr. oriental pensionat al bisericii rusești, el trăia în retragere pe mica sa moșia în guberniul Nishni-Novgorod. Ocupându-se neconținut cu studii teologice și convins de adevărul catolic, făcu mărturisirea credinței înaintea unui paroh catolic din vecinătate, pe la 1902, și cu prilejul convorbirilor sale cu alții arăta apriat păreriile sale. Nu trecu multă vreme și jandarmii rusești duceau pe P. Ziencianinow la fortăreța Susdal, menită tocmai spre a fi închisoarea acelor cari se lepădaseră de pravoslavia rusească. Noul arestat se ținu foarte liniștit și ceru numai să i-se dea cărțile bisericești oficiale. Având o așa bibliotecă la îndemână, P. Ziencianinow compusă o operă întreagă în limba rusească cu titlul: *Impărăția lui Dumne-*

zeu în lume. În această operă el arată, chiar pe temeiul textelor liturgice ale bisericii rusești, adevărul credinței catolice, publicând toate mai târziu în Germania.

Comandantul fortăreței, văzând pe bătrânul preot așa de liniștit și smerit, îi dete voie să vorbească cu toți ceilalți prizonieri și în toată garnizoana. Dar spre strașnica sa spaimă observă după un an de zile, că și prizonierii și soldații se prefăcuseră în catolici cuvioși. P. Alecei Ziencianinow cu cărțile liturgice în mână le arătase, unde este adevărul creștinesc și ascultătorii lui îl credeau voioși. Astfel comandantul dobândi voia, ca P. Ziencianinow să fie trimis înapoi la moșia sa, totuși cu severa oprire a propagandei în folosul catolicismului.

Nu trecu multă vreme și P. Ziencianinow, în urma manifestului țarului Nicolae II, despre libertatea conștiinței, a fost chemat la Petersburg ca cel dintâiu păstor duhovnicesc al catolicilor ruși de rit răsăritean.

Peste câțiva ani îi veni un ajutor, părințele Ioan Deubner. Fiind fiul unui general rusesc, studiase sub călăuzirea marelui filosof catolic al Rușilor Vladimir Solovieff. Ideile primite de dânsul duseră pe tinărul Deubner după moartea slăvitului învățător la mitropolitul Ucrainilor uniți Andrei Szeptycki, unde fu primit în sinul bisericii catolice și hirotonisit preot de rit răsăritean. Fiind funcționar administrativ, veni în sfârșit, dupăce a trecut prin mai multe alte locuri, la Petersburg. Până atunci sta-

Incă 15 ani

I. Preasfințitul Nicolae al Sibiului s'a milostivit să ne prelungească firul vieții.

(=) Terminul de 5 ani, cât ne acordase mitropolitul ortodoxiei sibiene, curând după instalarea sa în scaunul lui Mangra, s'a dovedit prea scurt, fiindcă, în loc să ne fi desființat — cum se prorocise —, biserica noastră a ieșit chiar binișor întărită din luptele pe cari a trebuit să le dee în anii din urmă.

Asemenea pocăiților cari încă fixează mereu noi termene pentru „sfârșitul lumii“, pâr. mitropolit Nicolae s'a simțit și el îndemnat să ne mai acorde 15 ani de viață. În loc de 1926 — care era anul fatal —, ni-s'a fixat acum anul 1941, când nu va fi pui de unit pe plaiurile ardeleni, când toți episcopii și canonicii eparhiilor noastre vor bate mătânii de pocăință prin mănăstirea dela Hodoș-Bodrog a Preacucernicului Polycarp, alias pâr. Ferentie, iar ceilalți „iezuți“ mai mărunți vor proslăvi, alături de „peștele cel mare“ dela Cluj, binefacerea ortodoxiei pravoslavnice și pregătind un uriaș meeting de permanentă înfrățire religioasă cu toate neamurile slave ale ortodoxiei „naționale“, vor milita din toate puterile pentru un mare pelerinaj al foștilor uniți la Moscova idealurilor noastre.

Cam acesta a fost firul roșu al orientărilor pe cari „neodihnitul“ mitropolit al Sibiului a ținut să le dea credincioșilor săi din Cibu, unde a descins imediat după glorioasa sa excursie dela Șoimușul Târnavelor. Cu toată teroarea și șicanele continue ale mărunților „goroni“ ai ținutului, credincioșii noștri de acolo — cărora li-s'a răpit, cum se știe biserica —, nu numai că n'au defecționat, ci întăriți chiar cu trecerea la ei a mai multor familii ortodoxe, în frunte cu acea a clericului Olea, se pregătesc să-și facă acum o biserică chiar în mijlocul satului.

Faptul acesta „revoltător“ a provocat descinderea înaltpreasfințită dela Cibu, o descindere aranjată cu mult tâmbălu și alaiu, dar care în rezultatele sale se potrivește per-

fect de bine cu cea dela Șoimuș. Un singur suflet nu s'a mai lăsat prins de astădată în mrejele încăpătoare ale „marelui“ pescar și cu toate fulgerile pe cari acest „Jupiter tonans“ al ortodoxiei le-a aruncat contra „năimiților“ și a „lupilor, cari intră pe cum nu trebuie în staulul pașnic (?) al oilor“, nime nu s'a înfricat, iar cele câteva familii ortodoxe trecute la noi s'au convins și mai mult, că au făcut un bine părăsind legea „trăsnetelor“ și îmbrățișând minunata noastră lege a iubirii. Improvizat ca doctor al neamului, Neodihnia Sa a ținut să declare Unirea cu Roma „o stare morbidă“ și chiar „o boală a neamului“, dar lumea care se simte foarte bine în această stare, a venit să-i răspundă că chiar de loc nu-i eschis și ar fi de dorit, ca această boală să devină o „boală contagioasă“, „contaminând“ cât mai fără întârziere întreagă țara românească, pentruca din suferințele ei să răsară apoi adevărata sănătate a neamului nostru. Intors la ale sale, după marile „isprăvi“ dela „Șoimuș și Cibu“, va putea medita cu fruct asupra „incăpăținării“ cu totul nefructuoase a acestor „bolnavi ai neamului“ și dacă îi va da Dumnezeu — cum i-o dorim — zile să ajungă și sorocul noului an fatal 1941, avem bune nădejdi, că are să găsească atunci noi titluri, spre a mai putea acorda o mică păsuire pentru rămânerea noastră în viață.

•

Iată acum și apelul inimos al comitetului de acțiune pentru reconstruirea parohiilor Cibu și Poiana, pe care îl recomandăm din toată inima în atenția preoțimei din întreaga provincie noastră mitropolitană. Acțiunea de desființare a altarelor noastre, pornită și alimentată dela Sibiui, trebuie să găsească un viu răsuneț în sufletele tuturor și cu toate greutatețile materiale prin cari trecem nu-i iertat să fie parohie unită mai de seamă, care să nu-și trimită obolul său celorce le cer ajutorul în numele sfintei credințe a Romei latine.

Apelul este acesta:

Stinția Voastră!

Sunt cunoscute tuturor, dureroasele evenimente, pe urma cărora, acum doi ani, *Românii uniți din Poiana au rămas numai cu vatra bisericii, iar celor din Cibu li-s'a luat biserica din cătunul Cheile Cibului și în ciuda tuturor deciziilor ministeriale, nu li-s'a restituit. S'a crezut,*

că, lăsându-se poporul fără biserică și fără preot, se va lăpăda de legea sa adevărată și va înceta unirea în părțile acelea. Dar toate încercările, toate vexațiunile, ce a avut de îndurat acest popor — povestea lor nu are loc aici — nu au fost în stare să slăbească credința miciei turme, ci, dimpotrivă, au întărit-o și au făcut-o ardată tuturor.

Poporul român unit din Poiana și Cibu vrea să trăiască! El strigă cu psalmistul: „Iubite-voiu Deamne, virtutea mea; Domnul este întărirea mea și scăparea mea și mântuitorul meu. Dumnezeu meu, ajutorul meu și voiu spera întru dânsul; apărătorul meu și cornul mântuirii mele și sprijinitorul meu. Lăudând voiu chiema pe Domnul și de vrăjmașii mei mă voiu mântui...“ (Ps. 17, 1—3). Spre credința noastră își îndreaptă privirile și alții, dintre ceice mai caută adevărata cale a neamului. Știm, că veni-va vremea — și poate nu e departe — când tot pământul românesc va grăi dreptatea noastră.

Și până atunci zicem: „Dumnezeule... să iea munții pacea poporului și dealurile dreptate (Ps. 71, 1—3). **Vrem să ne refacem.** Înainte de toate ne trebuiesc locașuri de închinare. În comuna Poiana avem o casă parohială, ajunsă aproape la ruină, aceasta dorim să se refacă și să se amenajeze de capelă. În Cibu poporul cere construirea unei biserci în comună, ca să fie la îndemână tuturor. Aici — din mila bunului nostru Păstor — avem casă parohială convenabilă.

Pentru reconstruirea caselor din Poiana și sidirea unei capele-biserici din Cibu adunarea generală a poporului, ținută în Cibu la 21 Maiu a. c., a hotărât începerea unei acțiuni, cerând ajutorul tuturor sufletelor înțeleghătoare.

Spre acest scop ne adresăm Sfinției Voastre cu rugarea să binevoiți a ne veni într'ajutor cu obolul DVoastră și al credincioșilor, fie prin colectă — aprobată de toate P. Ven. Ordinariate pe teritoriul eparhiilor lor — fie prin o contribuție din mijloacele bisericii. **E o chestie de onoare și de viață, reconstruirea parohiilor noastre Cibu și Poiana,** pentruca în aceste părți ale munților apuseni atât de rău stă poporul cu legea sa, încât dacă ar

rea preoțească a lui era o taină, la Petersburg însă se făcu în sfârșit publică. Deubner era silit să se lase de funcția ce avea la stat și era acum cu totul devotat singur treburilor bisericesti. Cunoșcând bine sufletul rusesc, avea succes bun în păstorire, când iată, guvernul, în ciuda tuturor protestelor îndreptățite, închise modesta capelă unită sub cuvântul „defectelor arhitectonice“, oprind totdeauna și orice slujire a preoților uniți în public.

Această stare de lucruri dură până la guvernul lui Kerenski. Acesta a publicat deplina libertate a conștiinței, recunoscând în deosebi și drepturile catolicilor rusești de rit răsăritean.

Tocmai pe atunci se afla în Rusia ca prizonier de războiu mitropolitul Szeptycki. Guvernul lui Kerenski îl puse în libertate și-i învoi orice activitate religioasă. Înaltul păstor se duse înainte de toate la Petersburg, hirotonisi acolo pe catolicul de rit răsăritean Vladimir Abricosoff de preot și ținu tot deodată cel dintâiu sinod catolic rusesc. Acolo era proclamat de exarh al Nordului Rusiei pentru catolicii răsăriteeni părintele Leonida Feodorow, pe când părintele Abricosoff primi asupra-și parohia rusească de rit răsăritean la Moscova.

Părintele Feodorow trecuse la sf. unire chiar pela 1905, fiind atunci student de teologie orientală a academia duhovnicească din Petersburg. După mai mulți ani de studii, sub ochii mitropolitului Szeptycki la Lemberg, se hiroto-

nisi preot de rit răsăritean la Constantinopol prin arhiepiscopul bulgar unit Mirow. Așa putu dovedi guvernului rusesc, că nu era hirotonisit din partea mitropolitului Szeptycki, de care guvernul rusesc se temea foarte ca de un mare propagandist.

Întâia organizație a bisericii rusești pentru catolicii răsăriteeni reuși foarte bine. Sudul Rusiei era supus mitropolitului Szeptycki însuși, care în vechea mitropolie Kijew ținea pe un vicar general. Aici se ivi un seceriș mare. Pe când mitropolitul se întorcea din captivitate, călătoria lui pe „tărâmul Ucrainei“ era un adevărat triumf. „Se părea, scrise Germania din Berlin, că timpurile sfântului Vladimir se întoarseră. Sate întregi cu steaguri falfăitoare mergeau spre întâmpinarea mitropolitului și erau primite de dânsul după rugămintele lor la sfânta Unire.“ — La Kijew erau puși vre-o 14 de preoți uniți.

Dar, precum știm, guvernul lui Kerenski se ținu decât timp scurt și bolșevicii nimiciseră după puteri toate câte se făcuseră spre folosul credinței catolice. După șematismul arhidiecesei catolice care cuprinde cea mai mare parte a Rusiei europene, părinții Ziercinow, Deubner, Feodorow și un al patrulea preot rusesc unit sunt în închisoare bolșevistă. Numai la Moscova funcționează ca paroh al unei turme mici de Ruși catolici de rit răsăritean un preot înrudit cu repausatul filosof Solovieff. Părintele Vladimir Abrikosoff, care lucra

râvnic în vechea capitală rusească, a fost exilat cu de-a sila la 1922.

Prin stăruințele Sf. Scaun, exarhul Feodorow a fost pus pentru un timp oarecare anul trecut în libertate, îi era oprit numai a lucra la Petrograd și la Moscova. Dar când ținu odată o predică la Mohylew și tot poporul se adună împrejurul lui, iar bisericile necatolice remaseră goale, arhierul necatolic K. îl denunță poliției și astfel exarhul fu pus iarăși în închisoare.

Insemnată pentru răspândirea sf. uniri este opera P. P. din Societatea lui Isus la Albertin, unde unii părinți au primit ritul răsăritean și au deschis noviciatul răsăritean al ordinului lor. Așa s'au câștigat vre-o 20 de mii de suflete pentru sf. Unire.

Trebuie spus, că Rușii și Ucrainenii catolici pătrund cu cea mai mare bucurie în adâncul duhului catolic, primind îndată devoțiunile veacurilor din urmă, deși în forma orientală. Așa însuși repausatul mitropolit al Ucrainenilor Silvestru Sembratovici alcătui un paraclis după ritul oriental în cinstea preasfintei Inimi a lui Isus.

NICOLAE POPP, stabilit în Târgu-Mureș, Str. Avram Iancu 47, execută orice lucrări de pictură bisericască

înceta misiunea bisericii noastre, tot terenul l-ar cuceri sectele protestante!

În vederea acestora, suntem siguri, că nu va fi o parohie română unită, din care să nu ni-se vină într'ajutor.

Bunul Dumnezeu va binecuvânta pe toți ceice se miluesc de săracii lui!

Sumele rugăm a se trimite pe adresa: Oficiul protopopesc român unit, Geoagiu, județul Hunedoara.

Cibu, la 21 Maiu 1927.

Comitetul.

Știri mărunte

Personale. P. Ven. Ordinariat arhidiecezan a numit pe pâr. *Teodor Hârșian* din Cipăeni viceprotopop onorar, iar pe pâr. *Petru Lehene* adm. parohial în Ugruțiu.

— P. Ven. Ordinariat de Gherla a numit pe pâr. *Gheorghe Coman*, adm. local la Săliște (Maramureș), beneficiul inferior.

DI N. Titulescu a intrat în guvern. Fără a mai aștepta rezultatul alegerilor parlamentare și deci fără să aiba vre-o teamă, că guvernul nu va ști să-și facă majoritățile trebuincioase, dl *Titulescu*, cunoscutul specialist în ale diplomației noastre, a acceptat în actualul guvern liberal portofoliul afacerilor externe. Marția trecută a și depus jurământul, aducând prin aceasta guvernului un însemnat aport în afară, care n'a putut însă influența prea mult situația lui nu prea strălucită din față.

Locale. Dumineca viitoare a Sfinților părinți, va predica în catedrală pâr. *Dr. Nicolae Lupu*, profesor la Academia de teologie.

— Incheindu-se Marția trecută *examenelor pentru bacalaureat* din secția Blaj, dăm rezultatul lor în următoarele: Dela liceul de băieți din Blaj, unde s'au prezentat 51, au reușit 36; delal liceul de fete al Blajului au reușit 12 din numărul de 19, câte s'au prezentat. Dintre cei 31 elevi prezentați ai liceului «Titu Maiorescu» din Aiud au reușit 9, iar dintre cei 10 elevi ai liceului reformat de acolo au reușit 5. Cu totul s'a prezentat deci 117 elevi, dintre cari au reușit 62, ajungând prin aceasta, cu cele aproape 50% reușite, la unul din cele mai bune rezultate pe față.

— Pentru câteva zile Blajul are între zidurile sale «*Cercul Modern*» al dlui *Tony Popescu*, ale cărui producții au mulțumit pe toată lumea.

A plecat și dl Muthu. Incepând cu delegația de câteva zile a dlui subprefect Dr. I. Zileriu și trecând peste aceea a dlui Nanianu, înlocuit apoi cu d. Aurel Muthu, județul nostru are acum — după ce și acesta a fost dimis — în timp de abia o lună de zile, al patrulea prefect, în persoana unui director din ministerul de interne, care ascultă de numele Alexandru Lucescu. Delegația dsale nu sună, afirmative, decât pentru timpul alegerilor, dar lumea spune, că după alegerile pentru Cameră au adus în județul Târnavă mică o rușinoasă înfrângere partidului liberal, ne putem aștepta, că pentru alegerile dela Sănat se va numi o a cincea persoană, mai... energetică. Niște afișe ale dlui Muthu spun că după alegeri vine apoi iar dsa, dar oamenii șin, că asta s'o creadă... alții. — Așa se face la noi în județ cea mai ideală muncă de... continuitate.

† **Pâr. Ioan Sonea**, protopop în Reteag (eparhia Gherlei), s'a stins la 30 Iunie c. în anul 70 al vieții și 43 al preoției sale cinstite. Afară de numeroasele rudenii îl deplânge până departe tot jurul de pe Valea Someșului, care a pierdut într'ânsul un vrednic fruntaș al tuturor mișcărilor, menite a promova interesele bisericii și ale neamului. — Odihnească în pace!

† **Pâr. Crucian Turcu**, preot în comuna Papiu Ilarian (arhidieceză), s'a stins la 2 Iulie c. la vârstă de 26 ani și abia în anul al doilea al preoției sale cinstite. — Fie-i partea cu dreptii!

† **Leontina Marcu n. Bidiu**, soția preotului nostru din Ticu (arhidieceză), s'a stins la 1 Iulie c. în anul 49 al vieții și 32 al fericitei sale căsătorii. O deplâng numeroase rudenii. — Odihnească în pace!

Telefonul „Unirii“.

M. Sibiu. Spuneți, Vă rugăm, „hangosilor“ dela Dvoastră, că în județul nostru și deci al Blajului lista liberală a avut un singur candidat ortodox, pe când aceea a dlui Maniu a avut 2 candidați ortodocși, între cari unul chiar preot.

„Lumina satelor“. Sibiu. Că atitudinea noastră politică nu Vă este plac, o știam de mult, dar motivele adevărate le-am aflat abia acum de curând în următoarea îndrumare politică dată prin „Telegraful“: „(Preoții) vor căuta... ca turma păstorită să nu se despartă de păstorul sufletesc, și nici acesta să nu bată alt drum, decât acela pe care pornesc credincioșii săi din parohie.“ — Îndrumare cuminte și atât de limpede, încât mai limpede nici că se putea!

B. Cluj. Aveți perfectă dreptate: dispariția lui Toader Lazar din coloanele atât de împodobite până acuma cu numele lui ale „Biruinței“ prăbușite, este numai o nouă etapă în evoluția firească a acestui „gazar“ de profunde convingeri politice. Ca mâine va apare din nou în coloanele primitoare ale cutărui organ al... guvernului, stăpân pe „oala cu carne“ — Sic itur ad astra!

I. Câmpia Turzii. Exercițiile spirituale pentru preoți se vor ținea în vara aceasta chiar în 3 rânduri, așa că acum se va încheia, prin participarea tuturor preoților cu o vechime de cel puțin 2 ani, ciclul prim al exercițiilor spirituale, ținute pentru toți de H. Sa Dr. Octavian Domide. — Tăcerea înseamnă, muncă și aici și, se pare, și acolo.

M. Dragșina. Am primit suma de 200 Lei, abonamentul pe anul curent.

M. Sadagura (Bucovina). Am primit 200 Lei. Mai aveți restanță de 80 Lei.

W. Nadrag. Am primit suma trimisă. Achitat până la 30 VI 1927.

B. Rășboieni-Cetate. Vă avizăm, că am primit suma de 200 Lei.

D. Budinți. Confirmăm primirea abonamentului pe anul curent.

R. Hârșeni. Am primit abonamentul pe anul curent.

H. Gherla. Chităm primirea sumei de Lei 200.

M. Măgureni. Am primit suma de Lei 180.

Turnătorie de clopote și metal.

SCHIEB & KAUNTZ

SIBIU Str. Gării 15.

Livrează clopote de biserică pe garanție de ani îndelungați, turnate din material de prima calitate ca înainte de războin, efectuate în mod artistic. Experiență îndelungată, de ani de zile, asigură o muncă ireproșabilă și un sunet armonios.

Cereți oferte speciale.

(205) 35-52

Parohia română unită — Delureni.

Nr. 43-1927.

Concurs

Pentru edificarea bisericii greco-catolice din Delureni (Ulacul de câmpie), județul Cluj, prin aceasta escriem concurs.

Concurenții sunt rugați să-și înainteze ofertele în scris în plic sigilat, până la 24 Iulie a. c. ora 12 din si la subsemnatul oficiu parohial, unde se pot studia zilnic planul, preliminarul de spese, precum și condițiunile de edificare.

Tipografia Seminarului Teologic greco-catolic — Blaj.

Licitația minuendă se va ținea la 24 Iulie a. c. ora 2 (14) din zi și vor putea lua parte numai ceice vor fi depus ofertele la timpul sus indicat și după ce vor depune vadiu de 10%, adecă 70.000 Lei, bani parați ori hârtii de valoare.

Delureni, din ședința curatoratului parohial ținută la 24 Iunie 1927.

Constantin Costin Negrușa Aron
paroh gr.-cat. (32) 1-3 curator primar.

Vasile Hoza

Magazin de ornate bisericesti. Vesminte din cele mai bune ștofe.

Prapori de mătasa din Damasc. Candelabre din bronz auriu de 6 până la 24 lumini. Potire cadelnițe, picside, epitrafire.

Fabrică de clopote

Turnătorie de fontă și metal. La comandă fabric clopote orice mărime din cel mai bun material cu garanție de 50 ani și prețurile cele mai solide.

Vasile Hoza

Sibiu, Piața Prințul Carol Nr. 6.

(97) 7-?

Preoții!

Invățători!

Comandați
LA LIBRARIA ANCA

CLUJ

„Cărarea Fericirii“

Carte de rugăciuni de preotul G. MĂNZAT. Conține 368 pag. cu 26 capitole mari și diferite rugăciuni la orice ocaziune, fiind aprobată de P. S. dl episcop de Gherla Dr. Iuliu Hossu sub Nr. 581-1925.

Legată în carton tare pentru școlari 85 Lei.
> > până fină cu cruce aurită 140 >
> > piele lux, pe hârtie velină 280 >
> > > > șcl. pentru dame 350 >

Nou!

Nou!

„Domnului să ne închinăm“

Carte de rugăciuni pentru elevi în leg. tare lei 25.

Prediei la morți 60 Lei

Prediei p. postul mare

50.— Lei

Teatre populare 15-30 Lei.
 școlare 15-30 Lei.

Monoloage și dialoage

10-15 Lei.

Album de modele românești (250 motive) 100 Lei.

Porto recomandat costă 15-30 Lei.

Mare depozit de clopote

dela 25 kg. în sus. Ornate bisericesti. Odăjdii. Prapori etc.

CEREȚI PREȚURENT DETAILAT.

(20) 13-20

RECLAMA

:: este sufletul comerțului ::